

Berliinissä, 30. XII. 09

Rakas isä!

Monet kiitokset omaisten lähettämistä jouluterveisistä ja isän lähettämistä lahjoista. Kylläpä ne ilahuttivat mieltä ja ilo on sitä suurempaa kun voi kirjaa lukiessa vaan vähän kerrassaan lukea ja siten kauvemman aikaa kirjeestä nauttia.

Olen nyt vihdoinkin saanut Einolta velkakirjan ja sen täällä käyttänyt tarpeellisilla virkamiehillä joten sen nyt lähetän sinne ja pyydän isää ja Jalmaria olemaan hyviä ja sen takaamaan, sekä sitten Einolle lähettämään jotta hän voisi summan nostaa. Lähetän valtakirjan myöskin sen kautta, koska se menee aivan samalla ja eikä tarvitse toista koteloa sen takia tuhlata.

Niihin sydämellisiin onnitteluihin uudeksi vuodeksi, jotka Antti jo aikaisemmin on lähettänyt, yhdyn minäkin täydellisesti. Täällä Berliinissä kuuluu olevan uuden vuoden yö jotain erinomaista, jonkunlaista karnevaalin tapaista. Uudenvuoden aattoillan vietämme, täällä olevat suomalaiset, yhdessä. Niitä onkin tätä nykyä täällä paljon, miltei kaikki minun entisiä tuttujani: Sola rouvineen, Murén, neiti Wartiovaara, neiti Sara, Konkola, maisteri Kilpi, arkkitehti Nykänen rouvineen, meidän tohtorin velipuoli: Jorma ja me - siis koko liuta!

Menemme syömään yhteiset illalliset ja saamme kai kuulla laulua Solalta. Itse puolestani olen tuuminut lähteä nyt uuden vuoden jälkeen taas liikkeelle. Kävin eräänä päivänä täällä katsomassa sangen komeita amerikkalaisia malli-urkuja "Coralion Co:issa". Sinne tietysti en olisi muuten päässyt, ellen olisi sangen hyvästi valehdellut ymmärtäväni uruista: en juuri mitään. Ja siksipä näyttelivät ja selittelivät, lupasivatpa vielä lähettää minulle uuden ensivuoden alussa ilmestyvän hinta-ilmoituksensa kuvineen.

Niin, toivottaen kaikille omaisilleni hauskaa ja onnellista uutta vuotta lopetan kirjeeni

isän
Martti